

mende ikke paa en Gang oppebærer en god Pension og Lønningen. Noget andet forekommer det mig imidlertid at være, hvis disse Ord skulde forstaaes saaledes, som jeg har ladet mig sige, at de blive forstaaede, at det Tilfælde ogsaa medregnes, at Statsmyndigheden anbringer vedkommende i en Stillning, som ikke Staten men vedkommende Kommune lønner, thi saa forekommer det mig at være unaturligt og ubilligt, at Staten paa denne Maade skal kunne lukrere og paa en Maade henvisse Pensioneringen af gamle veltsjente Underofficerer til Kommunerne. Jeg turde maasse ved denne Lejlighed minde om, at vi netop i disse Dage have set en Befendtgørelse om, at Ansættelsesretten med Hensyn til Arrestforvarere tilkommer Krigsministeriet og ikke, som man har ment, Amtsrådene eller de kommunale Autoriteter. Nu forekommer det mig dog ikke at være naturligt eller rimeligt, om Forholdet virkelig skulde være det, at Krigsministeriet ansætter de afgaaede Underofficerer som Arrestforvarere udenom og derved skulde kunne spare deres Pension, medens Sognekommunerne eller Amtsrådene betale Lønningen og derved fri Staten for Pensionen. Jeg ved, som sagt, ikke, om det er Pensionslovens Mening, men jeg har Grund til at antage, at den i Praksis er bleven forstaaet saaledes, skønt der ganske vist kunde være nogen Tvivl derom, naar man ser hen til Lovens § 6, hvor der udtrykkelig henvises til, at det dog kun er den dem for Stats tjeneste tillagte Lønning, der skal kunne afkortes i den Pension, der efter § 2 er dem tillagt. Jeg vil, som sagt, gerne henlede det eventuelle Udvalgs eller Forslagsstillernes Opmærksomhed paa, om det ikke var ret heldigt ogsaa at saa dette Punkt bragt paa det rene, da det er et retfærdigt Krav. Den højtærede Finansminister bemærkede jo, og det utvivlsomt med fuld Føje, at der ogsaa fandres andre af Staten lønede Funktionærer, der ere daarlige lønede, end Underofficererne, og han henviste i saa Henseende til Skolelærere — et Spørgsmaal, vi jo i den sidste Tid have beskæftiget os stærkt med — og Skovbetjente. Jeg skal dog paa den anden Side ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der er en Række af Statens Bestillingsmænd som Toldassistenten, Telegrafister, Postekspedienter, Postbud og Telegrafbud, hvis Lønningsforhold Lovgivningsmagten i de seneste Aar fra 1888—89 har beskæftiget sig med, og som ved Revisionen af deres Lønningslove have opnaaet forbedrede Lønningsvillkaar, medens noget saadant ikke har været Tilfældet for Underofficerernes Vedkommende. Jeg tilføjer, at jeg ikke i Øjeblikket forstaar, hvor-

ledes det skulde være muligt, at det efter min Mening endog meget moderat Tillæg til Pensionen, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, skulde kunne medføre et saa betydeligt Procentantal Udgifter. Det, at man gaar fra 30 til 33 $\frac{1}{3}$ pCt., forekommer mig at være et saa lille Skridt fremad, at jeg ikke kan se, hvorledes det kan løbe saadan op. Derimod kan jeg give den ærede Minister Ret i, at det i og for sig ikke er heldigt — og jeg kan godt sige, at det turde være Grunden til, at jeg ikke har den Være at staa som Medforslagsstiller til nærværende Lovforslag — at alle de Tillæg, som ere nævnte i Lovforslaget, bringes med i Pensionsberegningen. Jeg kunde godt tænke mig, at man gik den Vej, at man i Stedet for de 100 Kr., som efter den nugældende Pensionslov beregnes som Erstatning for alle andre Indtægter, gik til at sætte 200 eller 250 Kr. Jeg kunde selvfølgelig ogsaa godt gaa med til, at man beregnede dem til gode Dyrtdstillæg og maaste tillige kvartergodtgørelsen, naar denne gives. I alt Fald er jeg paa det rene med, at baade Billighed og Retfærdighed tale for, at Lovgivningsmagten fæster sin Opmærksomhed paa Lønningsvillkaarene for denne store Samfundsklasse, som har et byrdefuldt Hverv at udføre i Statens Tjeneste, og underligger, om de fremdeles ere forsvarlige. Jeg stoler fuldt ud paa, at det høje Ting, naar det tager Spørgsmaalet under Overvejelse, da vil komme til et for Underofficererne billigt og retfærdigt Resultat, og jeg ved ogsaa efter den højtærede Ministers velvillige Udtalelser, at Regeringen vil være med til, at et saadant Resultat kan naas. Jeg skal derfor for mit Vedkommende paa det bedste anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling.

R. Jensen: Da vi for to eller tre Aar siden fik gennemført et lille Lovforslag om, at en Del af Underofficererne, der hidtil havde faaet Mundering udleveret, skulde have Lov til selv for Fremtiden at anstaffe sig Mundering og derfor udbede et aarligt Bederslag, hilste jeg en saadan Bestemmelse med Tilfredshed, fordi det altid, saa ofte vi have behandlet denne Slags Sager, har forekommet mig, at den Ulighed, der har været til Stede mellem Officerer og Underofficerer, skønt de have et og samme Formaal at skulle fremme, ikke kunde føre til noget godt. Tværtimod har det ogsaa ved Diskussionen i Dag vist sig, at det er meget ubelig. Jeg har bestræbt mig for at udfærdige denne Kløft, naar det har kunnet lade sig gøre; jeg skal derfor ogsaa i Dag gøre mit til, at